

ת"פ 17370/05/13 - מדינת ישראל נגד אפרים פישל פולק, אמיתי קופרמן, יהושע כץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17370-05-13 מדינת ישראל נ' פולק ואח'
בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

14 ינואר 2015

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

1. אפרים פישל פולק
2. אמיתי קופרמן
3. יהושע כץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רותם יצחק

ב"כ נאשם 1 - עו"ד כרמל בתו

ב"כ נאשם 2 - עו"ד גדי זילברשלג

ב"כ נאשם 3 - עו"ד גיל פרידמן

הנאשמים התייצבו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון הוגש כנגד שלושת הנאשמים כתב אישום מתוקן. יצוין, כי כתב האישום תוקן לקולא במידה לא מבוטלת, בכל הנוגע לאישום השני המיוחס לשלושת הנאשמים ובסופו של דבר יוחסה להם עבירה של חבלה ברשלנות, בריבוי מקרים, ביחס ל- 13 נפגעים. לעניינו של נאשם 1 - יוחס לו אישום נוסף, עצמאי שבו יוחסו לו עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבל דבר במרמה.

בתמצית, עניינו של כתב האישום בשלושה נאשמים, כשנאשם 2 הוא הבעלים של חברה המחזיקה במוסד המשמש כבית אבות לקשישים ותשושי נפש. הנאשם 1 שהוא חמו של הנאשם 2 היה ממונה מטעמו על הטיפול בבית האבות, אחזקתו השוטפת לרבות תחום כיבוי האש על כל המשתמע מכך, ונאשם 3 שימש כמנהל בית האבות בפועל.

עמוד 1

האישום הראשון המיוחס רק לנאשם 1 מתאר את מעשי הזיוף של אישור כיבוי אש ישראלי, שהיה ברשותו של נאשם 1 וזאת על דרך של מחיקת תאריכים באופן הנחזה להיראות כאילו נערכה ביקורת של שירותי הכבאות בחודש דצמבר 2010, בעקבותיה ניתן אישור כיבוי אש בתוקף לשנה. בפועל לא נערכה כמובן ביקורת שכזו ומדובר באישור מזויף, שאף נעשה בו שימוש על-מנת לקבל דבר. כפי שמתואר בכתב האישום, במחצית 2011, כשהתבקש נאשם 3 המנהל בפועל של בית האבות להציג אישור כיבוי אש בתוקף ופנה לשם כך לנאשם 1 לקבל את החומר, קיבל הנאשם 3, מבלי שהוא יודע שהאישור מזויף, את המסמך המזויף והציגו למפקח. עקב חשד במשרד הבריאות נעשתה בדיקה בשלהי שנת 2011, שהובילה לחשיפת דבר הזיוף והגשת תלונה במשטרה.

לעניין האישום השני - מתוארת ביקורת שנערכה ביום 23.02.12 מטעם נציגי שירות הכבאות, כאשר באותה עת פעל בית האבות ללא אישור כיבוי אש בתוקף. אותה ביקורת נערכה ללא נוכחות הנאשמים או עובדים בבית האבות. במהלך הביקורת נמצאה שורה של ליקויים בבית האבות, לרבות העובדה שמערכת גילוי האש, העשן והגלאים היו מנותקים, מערכת המתזים בלתי תקינה, מערכת יניקת העשן בקומות שונות מנוטרלת ואינה ניתנת לשימוש, לא קיימות מערכות כריזה, דלתות אש, יציאות המילוט לא פנויות ממכשולים וברז הכיבוי בלתי ניתן לפתיחה.

כעולה מכתב האישום, נמסרה הודעה טלפונית לגורם שזהותו אינה ידועה, שאינו אחד מן הנאשמים ודבר הליקויים לא הובא לידיעת הנאשמים עד לאירוע המצער של השריפה. מבלי למעט מן האמור, וללא קשר לקיום הביקורת, מיוחסת לנאשמים רשלנות המתבטאת בכך שלא דאגו לכך שמערכת גילוי האש והעשן הקיימת תפעל, לא דאגו לכך שתינתן התראה טלפונית, לא דאגו לפינוי יציאות המילוט ולכך שמערכת הכיבוי האוטומטית תפעל, לא וידאו כי מגוף המתזים פתוח כך שתתאפשר התזת מים לצנרת, לא וידאו שמערכת יניקת העשן פועלת בצורה סדירה, לא דאגו לקיום תאורת חירום ולהדרכת הסגל.

יצוין, כי חלק מהפעולות שצוינו לעיל הן פעולות שבנקל וללא מאמץ מיוחד ניתן לבצען וכי מתוקף התפקיד והמעמד היתה כמובן חובה לדאוג לביצוען ולתקינותם של כל המכשירים הקשורים למערכת כיבוי האש ושל כל הוראות הבטיחות באופן קבוע ותמידי.

כתב האישום מפרט את הדליקה שפרצה בבית האבות, למרבה הצער, זמן קצר לאחר אותה ביקורת. בשל הליקויים, לא התקבלה בשירות הכבאות התראה על הדליקה, אלא הודעה על ידי עובר אורח. בבית האבות שהו 14 קשישים ו-3 עובדים כש-13 מתוכם, כולם קשישים, נפגעו ונזקקו לטיפול רפואי ולאשפוז, כמפורט באישום השני. בגין מעשים אלה כאמור, יוחסה עבירה של חבלה ברשלנות, בריבוי מקרים לשלושת הנאשמים.

ההסדר בעניינם של הנאשמים שונה ובהתאמה גם הטיעון בפניי היה שונה.

בעניינו של נאשם 1 הגבילו עצמם הצדדים להסדר טווח שבין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר, לצד פיצוי, קנס ומאסר מותנה.

בעניינם של נאשמים 2 ו-3 הגבילה עצמה המאשימה למאסר מותנה, קנס ופיצוי ועמדה על ההרשעה, כשהסנגורים טענו להימנעות מהרשעה. כל הנאשמים נשלחו לשירות המבחן והתקבלו תסקירים מפורטים בעניינם. הנאשם 1 הופנה לממונה על עבודות השירות ונמצא מתאים.

בעניינו של נאשם 1 - שני הצדדים התייחסו לשני האישומים כאל אירוע עונשי אחד ועל אף שקיים פער של זמן ולא בהכרח מתקיים מבחן הקשר ההדוק, לאור טיעונם המשותף בעניין זה אלך בדרכם.

דומה שלא צריך להכביר מילים אודות האחריות המוטלת על מי שאחראי על החזקה שוטפת של בית אבות, שבו מתגוררים קשישים ותשושי נפש שהם אנשים חסרי אונים, שיש להם קושי לדאוג לשלומם ולביטחונם. עיון במתואר בכתב האישום על שני חלקיו, חושף את משך התקופה הארוכה בה באחריות הנאשם 1, לא היה טיפול נאות בכל הנוגע להיבטי הכבאות והיבטי הבטיחות הנגזרים מהם. מן האישום הראשון ניתן לראות כי האישור האחרון היה עד שלהי 2010 ולמעשה, במהלך שנת 2011 ובהמשך, לא היו אישורים מטעם שירותי הכבאות. אציין בהקשר זה, כי בכל הנוגע לנאשם 1, מדובר במי שמבצע פעולות אקטיביות בקשר לנושא זה ונתון זה ביחד עם העובדה שהוא הממונה על תחום הטיפול בנושא אישור הכבאות ותנאי הבטיחות הוא בעל משמעות. עוד אוסיף ואציין, כי נמסר לבית המשפט שנאשם 1 נחקר במטרה בקשר לאירועי האישום הראשון, עובר לאירועי האישום השני ומצופה היה שלפחות לאחר חקירתו, יקפיד הקפדה יתרה, קלה כחמורה על היבטי הבטיחות והרישוי מול כיבוי אש, ללא קשר להגעת ביקורת כזו או אחרת.

הערכים המוגנים הנפגעים ממעשים של זיוף מסמך שהוא אישור של רשות האחראית על נושאי בטיחות חורגים מן הפגיעה באותנטיות שבמסמך, במיוחד מקום שנעשה באותו מסמך שימוש. למרבה המזל, התעורר חשדם של גורמים כאלה ואחרים והוברר בבדיקה, כי מדובר באישור שהוא מזויף.

לעניין גרימת החבלה ברשלנות, יש משמעות בעיניי, לכך שכתב האישום תוקן בהקשר זה לקולא מבחינת הוראות החיקוק ונמחקה העבירה החמורה יותר של מעשי פיזיות ורשלנות בקשר לשריפה. עם זאת, בנסיבות שפורטו לעיל ובהתאם לנתונים שהיו בידעתי של נאשם 1 ובהתחשב בתפקידו ובאחריותו, יש חומרה בהתנהלות הרשלנית שתוארה לעיל.

בבואי לקבוע את מתחם הענישה לאירוע בכללותו אני נותנת דעתי, מעבר לתקופת הזמן, למעמד וליתר הנתונים שצינתי, גם לפוטנציאל הנזק ולנזק שנגרם בפועל ולמספר המתלוננים. כמו כן, אני מתייחסת למניעים שעמדו בבסיס המעשים, כאשר למקרא כתב האישום והעולה מן התסקירים, דומה שהמניעים הם שיקולים אישיים ומצוקות אישיות, מבלי לקחת בחשבון באופן הולם את האחריות הנגזרת מן המעמד והתפקיד ואת הסיכון לאותם תשושי נפש.

שני הצדדים התקשו להציג בפני בית-המשפט פסיקה בעניינים דומים ושניהם פנו, בין היתר לדוגמאות של גרימת מוות ברשלנות, כשמדובר בעבירה חמורה בהרבה. כשלעצמי, מצאתי לנכון להפנות, בשינויים המתבקשים המחויבים, למתחם שנקבע לעניין מעשי גרימת חבלה ברשלנות בחלק מן התיקים בפרשת רמדיה, שם נקבע מתחם של 3-10 חודשי מאסר.

דומה בעיניי, כי בהתחשב במכלול השיקולים שהובאו לעיל לרבות בעובדות האישום הראשון, מתחם הענישה בתיק שלפניי נע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. הסכמות הצדדים כפי שגיבשו במסגרת הסדר הטיעון מתיישבות עם מתחם הענישה בכללותו.

לעניין הענישה הקונקרטית - אני לוקחת בחשבון את ההודיה, לקיחת האחריות, הבעת הכאב, החרטה, הבושה והניסיון למצות מהלך של גישור פוגע/נפגע במסגרת שירות המבחן. אציין בהקשר זה, כי הנאשם הביע נכונות מראש לשלם פיצוי בסכום משמעותי של 50,000 ₪, כאשר נכונות זו מבטאת הבעת חרטה בהתנהגות. אני לוקחת בחשבון את חיסכון הזמן השיפוטי שהיה בתיק זה לא מבוטל, לאור כמות העדים הניכרת וכן לוקחת בחשבון את הנסיבות הרפואיות-משפחתיות כפי שפורטו בפניי בטיעוני ההגנה ובאסמכתאות שהוצגו. צוין, כי הנאשם עצמו חולה, אשתו מתקשה בתפקוד והוא מסייע לה וביהמ"ש הפנה גם למחלת אמו. בנוסף, אני לוקחת בחשבון את העובדה שלנאשם עבר פלילי אשר ביחס לעבירת הזיוף הוא בעל רלוונטיות משום שזוהי מסמכים בתחום המס. עם זאת, אינני מתעלמת מכך שהעבירה נעברה בשנת 2001 ומדובר בעבירה ישנה מאוד. עבירה נוספת שהיא עבירה טכנית במהותה, היא עבירה שהתיישנה.

אינני מתעלמת מן הזמן שחלף ואף לנתון זה, בהתחשב בגילו של הנאשם יש משמעות.

לעניין המצב הכלכלי - הובהרו הנתונים ביחס למצב הכלכלי וחשיפתו של הנאשם הן לתביעה של קופת החולים והן לתביעות עתידיות של הנפגעים. כמו כן, הוצג לבית המשפט כי הנאשם נדרש ללקיחת הלוואות כדי לעמוד בהתחייבויותיו.

במידה מסוימת ומוגבלת אני לוקחת בחשבון את הטענה למחדלים בהתנהלות הרשויות, בין בעריכת הביקורת ללא נציגות בעלים, בין באי מסירת ממצאי הבדיקה באופן מיידי בצורה מסודרת לאחד האחראיים ובין בכך שלאחר חשיפת זיוף האישור לא נקטו בצעדים אופרטיביים כדי להבטיח את שלומם של השובים במוסד.

נתון נוסף בעל משמעות של ממש בעיניי נוגע להסכמות הצדדים ולאבחנה שנעשתה בין הנאשם 1 לבין הנאשמים 2 ו-3. אכן, גם לאור העובדה שנאשם 1 ביצע מעשים אקטיביים כמפורט באישום הראשון וגם לאור אופי אחריותו, יש מקום לאבחנה ברורה בין נאשם 1 לבין הנאשמים 2 ו-3. עם זאת, משהוסכם שעניינם של נאשמים 2 ו-3 יסתיים בענישה צופה פני עתיד ואף הסנגורים יוכלו לטעון לאי הרשעה כשהמאשימה תעמוד על הרשעה, יש לכך השלכה על ענישתו של נאשם 1.

סוף דבר בעניינו של נאשם 1:

אני סבורה כי יש מקום לענישה של מאסר, לתקופה המקסימאלית הניתנת לריצוי בעבודות שירות לצד פיצוי משמעותי ונכבד ולצד קנס.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות. במרכז הרפואי "מעייני הישועה".

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 19.2.15 שעה 08:00, לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם

המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע.

3. קנס בסך 3,000 ₪, או 6 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 01.02.15. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

4. פיצוי למתלוננים בסכום כולל של 50,000 ₪, בהתאם לחלוקה שאפרט בסוף גזר-הדין ותחול ביחס לכל הנאשמים. הוצהר, כי מופקד סכום זה בתיק שפרטיו נמסרו ובהסכמת הנאשם הסכום יילקח לטובת תשלום הפיצוי.

לעניין נאשם 3:

מדובר במי שהיה המנהל ומיוחסת לו עבירה של חבלה ברשלנות, ביחס ל- 13 נפגעים.

תסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה להימנע מהרשעתו ולביהמ"ש הובהר על-ידי הסנגור, כי כיום הנאשם 3 אינו עובד עוד ברשות הדואר. הגם שבא-כוח הנאשם 3 סבר שאין מקום בנסיבות אלה לעמוד על ביטול ההרשעה, הוא ציין כי נאשם 3 עדיין עותר לכך ולפיכך, אדרש בתמצית לנושא זה.

ההלכות הנוגעות לביטול הרשעה ידועות ואין צורך להרחיב בהן. ככלל, נאשם בגיר שהורשע, האינטרס הציבורי מחייב את הותרת ההרשעה על כנה, למעט באותם מקרים יוצאי דופן בהם השתכנע בית-המשפט שאין הלימה בין חומרת המעשים בנסיבותיהם ומידת הפגיעה באינטרס הציבורי, לבין מידת הפגיעה בנאשם, בשיקומו ובאופק חייו.

בעניינו של נאשם 3 לא מתקיימים התנאים החריגים לביטול ההרשעה.

לעניין חומרת המעשים בנסיבותיהם - מדובר במי שהוא המנהל הפעיל במקום, מודע לקיומן של ביקורות שוטפות שבאחת מהן נטל חלק ומודע לדרישות גורמי הכבאות. אני לוקחת בחשבון את העובדה שנאשם 3 יכול היה לחשוב, לאור האישור שנמסר לו על-ידי הנאשם 1, כי עד שלהי 2011 ממולאים התנאים והדרישות וקיים אישור. עם זאת, מתוקף שהותו במקום ותפקידו היה חשוף הנאשם 3 לכל אותם נתונים שרבים מהם ניתן היה לתקן ולפעול בהקשרן בנקל וללא מאמץ מיותר. בהתחשב באוכלוסיה המתגוררת במקום, בגילם ובתשישותם הנפשית ובחוסר הישע שלהם, אחריותם של המופקדים על בית האבות היא מוגברת וממילא גם ההקפדה על בטיחותם היא בעלת חשיבות של ממש. האינטרס הציבורי מחייב בהקשרו של ניהול בית אבות על הקפדה, על בטיחות השוהים בו.

לעניין הפגיעה בנאשם - אני לוקחת בחשבון כמפורט בתסקיר שירות המבחן, את העובדה שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שלא תלויים ועומדים בעניינו תיקים אחרים. אציין, כי הנאשם נכה בשיעור לא מבוטל ועולה הרושם כי תפקודו בכל יתר מישורי החיים הוא תקין, לרבות בתרומה לקהילה. עם זאת, שירות המבחן לא המליץ על הימנעות מהרשעה

וציין כי הנאשם שמסר בעצמו כי היה מודע לליקויים המשמעותיים, התקשה להתייחס לאחריותו לאותם ליקויים ונטה להשליך את האחריות על הנאשמים האחרים. בנוסף, מדובר בנאשם שאינו עובד ואין מקום לשקול עוד את הטענה שלא יוכל להמשיך בתפקידו ברשות הדואר אם תהיה לו הרשעה פלילית. משכך, גם לאחר ששקלתי את חרטתו ואת דבריו הנרגשים בפניי, בהתחשב בחומרת המעשים וכן בהעדר פגיעה קונקרטית ממשית ומוחשית, איני סבורה שיש מקום להימנע מהרשעתו.

לעניין הענישה - אין בין הצדדים מחלוקת אלא לגבי גובה הפיצוי והקנס. כידוע, בקביעת גובה הקנס מתחשב בית-המשפט בשאלת יכולת ובמקרה שלפניי מדובר במי שהוא נכה, שאינו עובד, עבר על פי המוצהר קריסה כלכלית ומצבו הכלכלי דחוק מאוד. בנסיבות אלה לא אגזור על הנאשם מבר לקנס סמלי ואטיל התחייבות משמעותית להימנע מעבירה.

לעניין הפיצוי - מרכיב זה אין בו התחשבות ביכולת הנאשם, אלא בנתונים המצדיקים פיצוי.

הובאו בפניי במסגרת כתב האישום המתוקן נתונים בדבר אופי הפגיעה בכל מתלונן ומשך אשפוז, אך לא הובאו בפניי כל נתונים בדבר נזקים מתמשכים. הנאשם 3, בניגוד לנאשמים האחרים לא הביע נכונות לתשלום פיצוי, לדבריו בשל הדחוק הכלכלי. בנסיבות אלה, אחייב את נאשם 3 בפיצוי שהוא מתון יותר ומשקלל את הפגיעות כפי שהוצגו בפניי. למותר לציין, כי אין בפיצוי זה כדי למצות את נזקי המתלוננים, הרשאים לפעול בכל הליך אזרחי. במסגרת הפיצוי עם זאת, אני משקללת את העובדה שהוצהר על כוונה לנקוט בהליכים אזרחיים.

לעניין הסכמת הצדדים - מדובר בהסכמה שהיא סבירה, בהתחשב בלקיחת האחריות, חיסכון הזמן השיפוטי, העדר העבר הפלילי, גילו של נאשם 3, נכותו, תרומתו לחברה והזמן שחלף.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם 3 את העונשים כדלקמן:

- 1.** מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.
- 2.** קנס סמלי בסך 500 ₪, או 1 יום מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 01.02.15.
- 3.** הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,500 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 5 ימים.
- 4.** פיצוי למתלוננים בסך כולל של 30,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, שהראשון בהם ביום 01.02.15. לא ישולם תשלום -תעמוד יתרת החיוב לפירעון.

לחלוקת הפיצוי בין המתלוננים אתיחס בסוף גזר הדין.

לעניין נאשם 2:

מדובר במי שהוא המחזיק באמצעות חברה במבנה וכן הבעלים של בית האבות. המחלוקת העיקרית בעניינו של נאשם 2 נגעה לשאלת הרשעתו.

לעניין אופי המעשים וחומרתם - אני מפנה לדברים שנאמרו לעיל ואיני סבורה שיש צורך לחזור עליהם.

לעניין מעמדו של נאשם 2 בבית האבות ובמבנה - אני סבורה כי בעיקר בהתחשב בסוג העסק שפעל במקום, היינו בית אבות לקשישים ותשושי נפש, יש לבעלים אחריות של ממש לוודא כי מי שמתגוררים באותו מקום זוכים להגנה על שלומם, ביטחונם, כשמדובר באנשים שכאמור, אינם יכולים לדאוג לעצמם. באת-כוח המאשימה ציינה, כי בעיניה, במדרג נאשם 2 הוא בעל חומרה פחותה. אכן, נאשם 2 לא נכח ברמה היומיומית במקום, אך מנגד, בהקשרו של נאשם 3 כפי שצינתי לעיל, עמד אותו אישור שיכול היה להניח את דעתו כי לשנת 2011 קיים אישור מתאים. לנאשם 2 כמובן לא מיוחסת עבירה הקשורה לשנת 2011, אך לא היה כל ביטוי להתעניינות מצדו, בכל הנוגע לעמידה בדרישות רשות הכיבוי ולפעולות שביצע ואני רואה בו אחראי במידה שהיא משמעותית לכל אותם מחדלים שצוינו וזאת גם אם לא היתה נערכת ביקורת וגם בהתחשב בכך שממצאי הביקורת לא הובאו לידיעתו. בנסיבות אלה, אני סבורה כי האינטרס הציבורי מצדיק כי הבעלים יישא באחריות הפלילית לתוצאות הקשות של מחדליו.

לעניין הפגיעה הקונקרטית - מדובר במי שיש לו עבר פלילי בעבירה של תכנון ובניה.

לבית המשפט הוצגו טיעונים ממושכים בכל הנוגע לפגיעה שעלולה להיות לנאשם כבעל חברת מזגנים, בעבודתו מול גורמים ציבוריים הדורשים התייחסות להרשעה, לעבר פלילי. עוד הובהר, כי נתח הפעילות מול אותם גופים ציבוריים נע בין 25-33 אחוז מהיקף הפעילות הכוללת. הוצגו לבית המשפט אסמכתאות לכך שיש קשר עם עיריות ומועצות, אם כי הוצג מכרז אחד בלבד ולגבי יתר הנתונים אין אינדיקציה אם אכן מדובר היה בהתקשרות שחייבה התייחסות לרישום פלילי.

כך או כך, משהוברר, בניגוד לעולה מן התסקיר שלנאשם 2 יש עבר פלילי בעבירה של ביצוע עבודה ללא היתר בתחום התכנון והבניה, עבירה שעשויה להיות לה משמעות ורלוונטיות מבחינת עיריות המזמינות את שירותיו, הרי שההכבדה של הרשעה בגרימת חבלה ברשלנות היא פחותה בנסיבות העניין. כמו כן, כידוע, אין בעובדה שקיים עבר פלילי כדי לשלול אפשרות להשתתף במכרזים ומדובר בנתון ובשיקול שנלקח בחשבון בגדר מכלול השיקולים. כמו כן, הובהר על-ידי הנאשם בהצהרתו, מבלי שהוצגה לכך אסמכתא, כי עיקר עסקיו אינו מול רשויות וגופים ציבוריים וכי לכל היותר נתח העסקים הללו מגיע לשליש מעסקיו וגם לכך כאמור לא היתה אסמכתא.

לעניין הטענה שהרשעה עשויה לפגוע באפשרותו לקבל נשק - עד עתה לא הוצגו מהלכים ופניה לקבלת רישיון ואין לנאשם, לפי המוצהר, רישיון לנשק. בנסיבות אלה, אני סבורה כי מדובר בפגיעה קונקרטית ומוחשית המצדיקה

הימנעות מהרשעה ולפיכך, איני נמנעת מהרשעת נאשם 2.

לעניין הענישה - הצדדים אינם חלוקים על מרכיבי הענישה והסכמתם היא סבירה וראויה, בהתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר, בעבר הפלילי הנקודתי בלבד, בתרומתו לחברה ולקהילה כפי שעלה מהנתונים שהוצגו בפניי, בלקיחת האחריות, הבעת החרטה לרבות נכונות לשלם פיצוי משמעותי.

לעניין הפיצוי - מקובלת עלי עתירת בא-כוח הנאשם 2, כי אין מקום לאבחן בין הנאשם 2 לבין הנאשם 3 מבחינת גובה הפיצוי.

לעניין הקנס - לא הוצג קושי כלכלי מיוחד והקנס יגזר תוך התחשבות באבחנה בין הנאשם 2 לבין הנאשם 1.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

2. קנס בסך 2,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו. הסכום יקוזז מהפקדה בתיק מ"י שפרטיו נמסרו.

פיצוי כולל למתלוננים בסך כולל של 30,000 ₪. בהתאם למוצהר ולמבוקש, קיימת הפקדה בסך 50,000 ₪ בתיק מ"י שפרטיו נמסרו. סך של 30,000 ₪ ינוייד ע"ח הפיצוי והיתרה תוחזר לנאשם 2.

לעניין חלוקת הפיצוי - עיון בסעיף 7 מעלה, כי ניתן לאבחן בין נפגעים שנפגעו משאיפת עשן ואשפוזם היה קצר, לבין הנפגעים האחרים. כמו כן, ניתן להתרשם כי שתי פגיעות היו חמורות יותר במובהק ושתי פגיעות נוספות גרמו לנזק חמור יותר במידת מה. משכך, אני מורה למאשימה לערוך אבחנה בין הפיצוי למתלוננים 1 ו- 2 שיעמוד על הסכום הגבוה. הפיצוי למתלוננים 11 ו- 12 שיעמוד על סכום מתון יותר והפיצוי ליתר המתלוננים שיהיה אחיד ויהיה בסכום נמוך יותר, הכל בהתאם לשיקול דעתה. המאשימה תדאג להעביר למזכירות את פרטי כל המתלוננים והסכום לגבי כל מתלונן.

ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תשע"ה, 14/01/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

איני סבורה כי יש מקום לפריסה מעבר ל- 10 תשלומים כפי שפסקתי.

לבקשת הסניגורים, מוחזרים המוצגים שהוגשו ופסקי הדין למשמורתם.

ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תשע"ה, 14/01/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

הוקלד על ידי משה בואזיזה